

Το σπουδαιότερο σημείο του σώματός μας

[/ Γενικά](#)

Κάποτε με ρώτησε η μητέρα μου, διηγείται κάποιος, ποιο κατά τη γνώμη μου ήταν το πιο σημαντικό μέρος στο σώμα μας.

Στην αρχή νόμισα ότι βρήκα εύκολα την απάντηση και έτρεξα στη μητέρα μου όλο χαρά.

Είχα ανακαλύψει τη μαγεία και την ομορφιά των ήχων και της είπα «νομίζω πως είναι τα αυτιά, με τα οποία ακούμε».

Εκείνη με διόρθωσε:

«Όχι», μου είπε, «υπάρχουν τόσοι άνθρωποι που δεν ακούνε, γιατί είναι κουφοί, γύρω μας».

Συνέχισα να σκέφτομαι την ερώτηση μεγαλώνοντας.

Όταν συνειδητοποίησα πόσο φοβερό δώρο είναι η όραση και τι μεγάλες δυνατότητες έχει, έτρεξα στη μητέρα μου μάλλον σίγουρος αυτή τη φορά, και της είπα, «μάλλον είναι τα μάτια μας που βλέπουμε, το σημαντικότερο μέρος στο σώμα μας».

Με κοίταξε με αγάπη η μητέρα μου, χάρηκε που ασχολούμαι με το ερώτημά της και κάνω και μεγάλη πρόοδο, αλλά και πάλι με διόρθωσε:

«Όχι, δεν είναι τα μάτια.

Χιλιάδες άνθρωποι στον κόσμο μας είναι τυφλοί.

Προσπάθησε ακόμα».

Προσπάθησα κι άλλες φορές και η μητέρα μου έβλεπε ότι ωριμάζω και προοδεύω, αλλά όσες φορές κι αν επανήλθαμε στο θέμα αυτό, δεν κατάφερα να βρω τη σωστή απάντηση.

Πέρυσι πέθανε ο παππούς μου.

Όλοι μας πονέσαμε και κλάψαμε.

Ακόμα και ο πατέρας μου έκλαψε, και το λέω αυτό γιατί άλλη μια φορά μόνο τον είχα δει να κλαίει στη ζωή μου.

Ξαφνικά ακούω τη μητέρα μου:

«Ξέρεις ποιο είναι το πιο σημαντικό μέρος στο σώμα μας;» με ρώτησε τότε η μητέρα μου κι εγώ παραξενεύτηκα, γιατί πάντα νόμιζα ότι ήταν ένα αστείο ανάμεσά μας και τίποτα παραπάνω.

Με είδε που παραξενεύτηκα και με πήρε κοντά της.

«Αυτό που θα σου πω αγόρι μου είναι πολύ σημαντικό», μου είπε, «και θέλω να το κρατήσεις μέσα στην ψυχή σου.

Λοιπόν το πιο σημαντικό μέρος στο σώμα σου είναι ο ώμος σου.

Και δεν είναι γιατί κρατάει το χέρι σου στη θέση του και μπορεί να κινείται, αλλά γιατί μπορεί να κρατήσει το κεφάλι ενός πονεμένου αγαπημένου σου την ώρα που κλαίει.

Όλοι μας θα χρειαστούμε έναν ώμο να γείρουμε και να ακουμπήσουμε την ώρα της θλίψης και του πόνου, αγόρι μου.

Σου εύχομαι να έχεις πάντα στη ζωή σου έναν τέτοιο ώμο, γεμάτο παρηγοριά για κείνους που θα κλάψουν και θα 'χουν ανάγκη τον ώμο της αγάπης σου για να γείρουν.

Όταν θα το έχεις καταλάβει αυτό που σου λέω και θα συμφωνείς, τότε θα είναι σημάδι ότι έχεις μεγαλώσει αρκετά και ότι ζεις σωστά τη ζωή σου».

Πηγή: llazaros.blogspot.gr